

טרקטור של חברת ג'ון דיר - שולח בחזרה לאגליסטטים של החברה נתונים מהשדה

אחד הפאנלים המרכזיים בקונגרס המובייל ברצלונה הוקדש לתחום ה-IOT. בפנל הכריז באומץ אחד המשתתפים כי באמצעות שימוש מושכל ב-IOT ניתן להוריד את אי הוודאות שבשאלה האם השקעה של מאות מיליונים תשתלם והאם כל דולר שמושקע יהפוך לשלושה דולרים.

לדעת בראד קיוול, Keywell, מייסד ומנכ"ל Uptake התובנות שמספקים מכשירים תעשייתיים מקושרים מסוגלות ליצור רווח חסר תקדים בזכות הגברת הפרודוקטיביות, האמינות והבטיחות אם רק התעשיות יבינו איך לנצל את הכוח של ההתקנים המחוברים.

ואנקט אלטורי Atluri Venkat, שותף בכיר במשרד מקינזי ציטט תחזית סטטיסטית לפיה הטכנולוגיות הללו יאפשרו הכנסות בסך 4 טריליון דולר בעשור הקרוב, סכום השווה לתמ"ג השנתי של יפן. אבל אלטורי הוסיף כי מספר זה מייצג רק כרבע מכלל החברות אשר עשויות לנצל את ה-IOT תעשייתי. המודלים עסקיים המסוגלים למלא את תחזיתו של קיוול, אמר דאג ברנט, סגן נשיא לחדשנות וטכנולוגיה בחברת טרימבל טכנולוגיות, נמצאים "בשלבים מוקדמים מאוד של הינקות שלהם". לדבריו, אחד המפתחות להתקדמות היא שימוש ב-IOT לצורך התייעלות תעשייתית כדי לאפשר קישור בין יותר מכונות ויותר אנשים, שיעבדו ביחד, ויחלקו בנתונים, הבטחה שכרגע לא מקויימת בשל בעיות של אינרציה, בעיות בטחון והטבע האנושי.

אנקה הררה, הכוח העצום של האינרציה מנהל שירותים בחברת OSIsoft אמר כי "הזריזות היא המפתח לחברות להגיב ולהשתמש בתובנות הנוצרות על ידי זרם בלתי פוסק של נתונים לתוך התהליך התעשייתי, אבל הדבר קשה להשגה אצל חברות תעשייתיות שרגילות לקנות ציוד ולתת לו לפעול במשך 20 או 30

שנה."

אכן, אומר קיזול, מדעי הנתונים הצליחו להוריד באופן משמעותי ניתוחים אינטנסיביים שיכלו קודם לקחת שלושה חודשים, ובאמצעות פריסת חיישנים שאורכת שלושה ימים אפשר יהיה לקבלם באופן מיידי. "צור טובנה ותעביר אותה לאיש השטח כדי שינקוט פעולה.

בשני משפטים אלה, מכווץ קיזול את שלושת השלבים העיקריים לשימוש יעיל ב-IOT התעשייתי כפי שהותווה על ידי ברנט שלושת השלבים של ברנט הם: 1) לאסוף נתונים מהרבה חיישנים, 2) להחיל הרבה אנליטיקה כדי להבין את הנתונים ו-3) לפעול.

השלב השלישי כרוך, כמובן, בגורם האנושי, שהטריד ביותר של חברי הפנל. הררה אומר כי הממשק האידיאלי עם האינטרנט התעשייתי של הדברים יהיה "אדם היברידי". אבל ביתר רצינות הררה אומר כי התעשייה תצטרך לעבור שינוי תרבותי, שירחיב את אחריותם של עובדי הטכנולוגיה. אנשי דור המילניום מבינים מהם נתונים אך אינם מודאגים כיצד הם נאספים וכיצד הדבר מתורגם לתפעול.

דין תומאס אנגל, מנהל חדשנות טכנולוגית עבור של יצרנית הציוד החקלאי ג'ון דיר, ציין כי כל המכונות החדשות של החברה שולחות בחזרה מידע כל הזמן לאנליסטים של החברה. החקלאים באמצעות הטרקטורים ומכונות אחרות אינם מתנגדים להחלפת הנתונים אך הם נרתעים מכך שג'ון דיר תאסוף נתונים כלכליים. הסוג של מידע, אשר נוגע לשימוש בקרקע של האיכר, מספר בעלי החיים במשק, והכנסה אישית, הוא "הרבה יותר רגיש", אמר אנגל. "הוא שייך לך. אם אתה משתף את זה, זו ההחלטה שלך. אנחנו לא הולכים לבדוק את זה." אנחנו רוצים שהלקוחות שלנו יהיו הבעלים של ההחלטה להיכן הנתונים שלהם הולכים."

ההגנה על נתונים רגישים, אפילו בעידן שבו כולם כנראה יודעים משהו על כולם, היא הגורם המאט את התפשטות האינטרנט של דברים בכלל. זה נכון במיוחד עבור "העולם הסגור" בלשונו של הררה, של תעשיות רבות שיכולות היו להיות הרבה יותר פרודוקטיביות. "זו בעיה קשה", אמר הררה.

{loadposition content-related}